

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – **Petru Ursache,**

judecători – **Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul adjunct al procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, în cauza penală privindu-i pe

Botnari Nicolae Pavel, *născut la 21 noiembrie 1986, originar și domiciliat în s. Țareuca, r-nul Rezina;*

Ungureanu Roman Veaceslav, *născut la 01 iulie 1991, originar și domiciliat în s. Țareuca, r-nul Rezina;*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.06.2013 – 29.08.2013;

Instanța de apel: 26.09.2013 – 17.06.2014;

Instanța de recurs: 25.08.2014 – 28.10.2014.

Cu referire la recursul ordinar declarat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 29 august 2013, Botnari N. și Ungureanu R. au fost achitați de acuzațiile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, procesul penal în privința lui Botnari N. și Ungureanu R. a fost încetat pe capătul de învinuire imputat acestora în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, iar sancțiunea contravențională nu a fost aplicată, deoarece a expirat termenul de tragere la răspundere prevăzut de art. 30 Cod Contravențional.

2. Pentru a dispune astfel, instanța de fond a constatat, în fapt, că inculpații Botnari N., Ungureanu R. și Burduja Gh., în privința căruia dosarul penal a fost disjuns, la 19 aprilie 2013, în jurul orei 22:00, aflându-se pe una din străzile sat. Țareuca, r-nul. Rezina, i-au aplicat minorului Pînzari Gh., câteva lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 175 D din 14 mai 2013, vătămări corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, organul de urmărire penală a încadrat, în drept, faptele inculpaților în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită cu cinism și obrăznicie deosebită de un grup de persoane.*

Tot ei, Botnari N. și Ungureanu R. au fost învinuiți de organul de urmărire penală de faptul că aproximativ la aceeași oră, continuând acțiunile infracționale, cu scopul obținerii băuturilor alcoolice, amenințându-l pe minorul Pînzari Gh. cu aplicarea violenței, i-au cerut ca acesta să procure băuturile nominalizate, ceea ce ultimul a și făcut, procurînd o sticlă de bere și una de șampanie în sumă de 46 lei și 50 bani.

Însă, pe acest capăt de învinuire, instanța de fond a constatat că inculpații urmează a fi achitați, dat fiind că probele administrate nu demonstrează indubitabil săvârșirea infracțiunii imputate acestora.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia din motivul ilegalității, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnari N. și Ungureanu R. să fie recunoscuți vinovați și condamnați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 287 alia. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin prisma art. 10 alin.(1) Cod penal, a le stabili pedeapsă de 4 ani închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

În baza art. 84 Cod penal, s-a solicitat stabilirea pedepsei definitive lui Botnari N. și Ungureanu R., prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de 5 ani închisoare și amendă în mărime de 500 unități convenționale, pentru fiecare.

În baza art. 90 alin. (1) și (3) Cod penal, ținînd cont de personalitatea inculpaților executarea pedepsei închisorii urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, pentru fiecare.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, urmează a fi interpretate critic declarațiile date de partea vătămată minoră Pînzari Gh. în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond pe capătul de acuzarea incriminat inculpaților în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Totodată, acuzatorul de stat a menționat că vinovăția inculpaților în baza art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal se consideră ca fiind demonstrată, deoarece inculpații au obținut băuturi alcoolice în mod gratuit prin presiune fără a avea un drept legal de a cere de la partea vătămată minoră Pînzari Gh. procurarea acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, a fost admis parțial apelul procurorului, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Botnari N. și Ungureanu R. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare pentru fiecare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, în privința ambilor inculpați, cu fixarea unui termen de probă a câte 2 (doi) ani.

Totodată, Botnari N. și Ungureanu R. au fost obligați să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că inculpatul Botnari N., la 19.04.2013, în jurul orelor 22.00, împreună cu Ungureanu R. și încă o persoană, în privința căruia dosarul penal a fost disjuns, toți trei locuitori ai s. Țareuca din r-nul Rezina, aflându-se pe una din stradelele sat. Țareuca, încalcând grosolan ordinea publică, acționând cu cinism și obraznicie deosebită, fără nici un motiv i-au aplicat câteva lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului minorului Pînzari Gh. a.n.17.03.1996, locuitor al or. Ialoveni, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.175 D din 14.05.2013, leziuni corporale ușoare.

Astfel, instanța de apel a conchis că pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpaților Botnari N. și Ungureanu R., în drept, urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin.(2), lit. b) Codul penal, huliganismul după indicii calificativi, *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de un grup de persoane.*

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpaților pe acest capăt de învinuire se probează, cu certitudine, prin probele analizate și apreciate de instanța prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează îndubitabil comiterea de către Botnari N. și Ungureanu R. a faptelor infracționale prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și nicidecum în acțiunile lor nu se constată existența contravenției prevăzute de art.78 alin.(3) Cod Contravențional, așa cum a fost reținută calificarea de către instanța de fond.

Mai mult, s-a menționat că potrivit raportul de expertiză medico-legală nr.175 D din 14.05.2013, lui Pînzari Gh., i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, ceea ce demonstrează că partea vătămată a fost bătută de niște persoane, care s-au dovedit a fi inculpații Botnari N. și Ungureanu R., ultimii în cazul dat au fost și inițiatorii conflictului or, una dintre condițiile necesare pentru survenirea răspunderii conform

art. 287 Cod penal este ca inițiatorul certii să fie nu victima, dar făptuitorul, ceea ce s-a și dovedit în cauza deferită spre soluționare.

În atare circumstanțe, instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond precum că, aplicarea leziunilor corporale părții vătămate a avut loc seara târziu, în prezența doar a inculpaților și a părții vătămate, în lipsa altor persoane, ceea ce nu a întrerupt careva activitate a instituțiilor de stat sau publice, indicându-se astfel asupra lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism. Tot aici, instanța de apel a specificat că instanța de fond eronat a interpretat prevederile art. 131 Cod penal în acest aspect.

Or, chiar dacă aplicarea leziunilor corporale a avut loc seara târziu, în prezența doar a inculpaților și a părții vătămate, în lipsa altor persoane și nu a întrerupt careva activitate a instituțiilor de stat sau publice, fapta inculpaților este considerată ca fiind săvârșită în loc public.

De asemenea, Colegiul penal a considerat nefondate argumentele acuzatorului de stat, precum că, inculpații au obținut băuturi alcoolice în mod gratuit prin presiune fără avea un drept legal de a cere de la partea vătămată minoră procurarea acestora, prin aceasta fiind demonstrată și vinovăția lor pe capătul de acuzarea prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece conform prevederilor normei date, șantajul constă în cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul acestora sau de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acesteia, cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului, posesorului, deținătorului, a rudelor sau a apropiaților acestora.

De aici rezultă că cererea făptuitorului trebuie să se refere la o transmitere ilegală și gratuită a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor, ori la săvârșirea ilegală și gratuită a acțiunilor cu caracter patrimonial.

Însă, în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată a declarat că băuturi alcoolice dînsul a cumpărat benevol și nu din cauză că a fost impus de către inculpații Botnari N. și Ungureanu R..

În aceste circumstanțe, argumentele precum că Pînzari Gh. a fost amenințat cu violență pentru a cumpăra băuturi spirtoase sunt doar niște presupuneri care urmează a fi interpretate în favoarea inculpaților. Dat fiind dubiile apărute, instanța de apel a aplicat prezumția conform căreia partea vătămată a procurat în mod benevol băuturi alcoolice pentru a se împrieteni cu băieții din sat. Țareuca, inclusiv și cu inculpații.

Alte probe, care ar demonstra vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal, nu au fost prezentate de procuror, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpaților.

Astfel, Colegiul penal a conchis că instanța de fond corect a concluzionat că Botnari N. și Ungureanu R. urmează a fi achitați de învinuirea incriminată în baza art. 189 alin. (2), lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Privitor la pedeapsa aplicată inculpaților, instanța de apel reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite în cauză, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lor cât și a altor persoane, s-a considerat că Botnari N. și Ungureanu R. urmează a fi declarați culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și de a li se numi pedeapsa ambilor, sub formă de închisoare pe un termen de câte 2 ani fiecare, iar conform art. 90 Codul penal, executarea pedepsei închisorii a se suspenda condiționat, cu fixarea unui termen de probă a câte 2 (doi) ani, pentru fiecare.

6. În continuare, nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul o atacat-o cu recurs ordinar, solicitând admiterea lui și casarea deciziei menționate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea admisă nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Recurentul, în textul recursului invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. La fel, procurorul menționează că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 Cod penal, se confirmă indubitabil prin probatoriul administrat în cauza deferită judecării, iar instanța de apel nu le-a apreciat la justa valoare, acordînd prioritate declarațiilor date de inculpați, care pledează că sunt nevinovați.

Totodată, acuzatorul consideră că, inculpații au obținut de la partea vătămată băuturi alcoolice în mod gratuit prin presiune, fără avea un drept legal de a cere de la Pînzari Gh., procurarea acestora, prin aceasta fiind demonstrată vinovăția lor în baza art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Vinovăția inculpaților se mai confirmă prin probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, și anume prin depozițiile părții vătămate Pînzari Gh., a martorului Rîbaca E. și a martorului Grosu Al..

Prin urmare, atât instanța de fond cât și cea de apel, nu au făcut altceva decît să ignore neîntemeiat probele aduse de acuzare în probarea învinuirii incriminate inculpaților în baza art. 189 Cod penal, avînd o poziție unilaterală la examinarea cauzei date și bazîndu-se, în exclusivitate, pe depozițiile inculpaților, care în scopul eschivării de la răspunderea penală, nu și-au recunoscut vinovăția de cele incriminate.

Respectiv, recurentul opinează că instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, a ignorat probele prezentate de acuzare și a adoptat o hotărîre contrară prevederilor legale.

Din aceste considerente, în scopul respectării dreptului la un proces echitabil al părților, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, pentru corectarea erorilor de drept admise.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocații Lefter S. și Lefter D. acționând în numele inculpaților au depus referință privind opinia lor asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, menționând că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Așadar, apărătorii menționează în textul referinței că, în urma cercetării judecătorești atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, vinovăția inculpaților Ungureanu R. și Botnari N. în baza art. 189 Cod penal nu a fost stabilită, ambele instanțe constatând că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii nominalizate, iar recursul înaintat de procuror este vădit neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată, adică corespunzătoare exigențelor legislației procesual-penale.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, din analiza textuală a recursului declarat Colegiul lărgit conchide că recurentul nu este de acord cu soluția adoptată de instanțele inferioare privitor la

dispunerea achitării în privința inculpaților în baza art. 189 Cod penal, opinându-se că probatoriul administrat demonstrează incontestabil vinovăția acestora de cele incriminate.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale și corect a fost menținută sentința primei instanțe în partea achitării lui Ungureanu R. și Botnari N. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Conform art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Așadar, așa cum se constată din materialele cauzei, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea parțială a apelului declarat de procuror și adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice anume în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit căreia Botnari N. și Ungureanu R. au fost condamnați, iar în baza art. 189 Cod penal, ultimii au fost achitați, din motivul că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii respective.

De altfel, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Botnari N. și Ungureanu R. în săvârșirea infracțiunii prevăzute doar de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume, huliganismul, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan*

ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de un grup de persoane.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată parțial, cu dispunerea condamnării lui Ungureanu R. și Botnari N., în baza art. 287 Cod penal și menținerea achitării în baza art. 189 Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

În continuare, Colegiul lărgit constată din textul recursului declarat, că recurentul critică soluția instanței de apel, întrucât instanța a pus la baza achitării pe art. 189 Cod penal, declarațiile inculpaților, neluând în considerație celelalte probe aduse de procuror în probarea învinuirii date și în așa mod examinând unilateral cauza deferită spre soluționare.

Așadar, în ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor, părților vătămate și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozițiile martorilor sau a părților vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului, iar instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Din analiza prevederilor legale menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul conchide că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile inculpatului, a părții vătămate, cât și ale martorilor, care și-au găsit confirmarea și prin alte probe recercetate în cadrul ședințelor instanței de apel. După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dînșii au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 189 Cod penal și le-a dat o apreciere obiectivă și corectă, ajungând la concluzia justă de menținere a achitării în privința inculpaților pe acest capăt de învinuire, deoarece probele acumulate nu demonstrează vinovăția lor de cele incriminate.

Mai mult, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel corect a statuat asupra faptului că inculpații urmează a fi achitați de cele imputate în baza art. 189 Cod penal, întrucât în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată a declarat că băuturile alcoolice dînsul le-a cumpărat benevol și nu din cauză că a fost impus de către inculpații Botnari N. și Ungureanu R..

În atare circumstanțe, argumentele privitor la faptul că Pînzari Gh. a fost amenințat cu violență pentru a cumpăra băuturi alcoolice sunt doar niște presupuneri, iar alte probe, care ar demonstra vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal, nu au fost prezentate de procuror, astfel avînd în vedere că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpaților.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la ilegalitatea deciziei instanței de apel în privința lui Botnari N. și Ungureanu R. și anume în partea ce ține de achitarea acestora pe capătul de învinuire incriminat în baza art. 189 Cod penal, totodată, menționînd că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborînd între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care evident se dovedește doar vinovăția inculpaților Botnari N. și Ungureanu R. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și totalmente acestea combat, la caz, învinuirea adusă de procuror în probarea acuzării în baza art. 189 Cod penal.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, invocată de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță. Deci, Colegiul lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptime.

Totodată, Colegiul lărgit fiind solidar cu instanța de apel, consideră greșită concluzia instanței de fond, precum că acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, dar fără aplicarea sancțiunii contravenționale, deoarece a expirat termenul de tragere la răspundere contravențională, prevăzut de art. 30 Cod Contravențional.

Față de cele ce preced, se conchide că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se evidențiază momentul cu privire la eroarea admisă de instanța de fond privind încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea și calificarea faptelor imputate inculpaților în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, deoarece locul săvârșirii infracțiunii nu a fost unul public și prin acțiunile inculpaților nu a fost perturbată activitate unor instituții publice, încarcerarea dintre inculpați și partea vătămată a avut loc seara, cînd deja era întuneric afară.

Subsidiar la argumentele instanței de apel în susținerea învinuirii incriminate inculpaților în baza art. 287 Colegiul lărgit mai relevă că pornind de la dispoziția

normei articolului nominalizat, componența de infracțiune există în cazul când de către inculpat au fost săvârșite acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate.

Prin urmare, trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

Ordine publică a fost definită în literatura de specialitate ca fiind o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Potrivit pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, prin încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Prin huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor se are în vedere violența fizică ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncire, punerea unei piedici victimei, urmate de cauzarea vătămarilor intenționate ușoare a integrității corporale sau sănătății.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă, adică făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică o violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea violenței, precum și faptul că acțiunile sale, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită și dorește săvârșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de huliganism se realizează printr-o acțiune, care poate consta în săvârșirea, în public, de acte sau gesturi, în proferarea de cuvinte ori expresii sau în orice alte manifestări, acțiune care aduce atingere bunelor moravuri sau produce un scandal public.

Huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public. Conform lit. c) și e) art. 131 Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public și atunci când e comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane, prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. Din cele menționate reiese cu claritate că întotdeauna

infrațiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice. Dar, numai în unele cazuri este săvârșită în locuri publice.

Revenind la caz, se constată că, în special, instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare a inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin faptul că din acțiunile săvârșite de inculpați se deduce că aceștia au încălcat grosolan ordinea publică, care în opinia Colegiul lărgit s-a exprimat prin desconsiderarea ordinii publice ce o demonstrează dorința făptuitorilor de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, ceea ce și s-a realizat prin acțiunile inculpaților în speța discutată.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns prima instanță, și anume: *„Reieșind din cele relatate, instanța de judecată conchide că fapta comisă de inculpații Botnari N. și Ungureanu R. constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional - după indicii vatămări intenționate ușoare a integrității corporale, care au provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății, și potrivit art. 332 alin. (2), 275 pct. 2) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lor urmează a fi încetat.”*, sunt greșite și nu coroborează cu circumstanțele de fapt ale cauzei și ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

În consecință, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, precum și, calificarea infrațiunii reținute în sarcina inculpaților, după semnele componentei de infrațiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, întrucât reieșind din materialele dosarului cert s-a constatat că inculpații din motive huliganice, invocând un pretext neînsemnat, au săvârșit un act de huliganism.

De asemenea, Colegiul lărgit reține că criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, cu privire la capătul de învinuire imputat lui Botnari N. și Ungureanu R. în baza art. 189 Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța ierarhic inferioară i-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărârii atacate, prin prisma erorilor invocate, nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul lărgit constată că acțiunilor inculpaților l-i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestora s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căruia au fost declarați vinovați, iar temei legal de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte, la fel nu s-au stabilit.

În aceleași context, instanța de recurs conchide că instanța de apel justificat le-a aplicat inculpaților prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de persoana celor vinovați și de aceea Botnari N. și Ungureanu R. pot fi corecțai și reeducați fără a fi privați real de libertate prin aplicarea art.90 CP, cu stabilirea unui termen de probă.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a constatat că careva interdicții pentru condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei de către instanța de apel nu au fost constatate.

Concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În consecință, Colegiul lărgit menționează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat.

9. Din considerentele menționate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție, în conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul adjunct al procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, în cauza penală privindu-i pe Botnari Nicolae Pavel și Ungureanu Roman Veaceslav, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru